

ปีที่ 6 ฉบับที่ 12 เดือนธันวาคม 2565

สารจากบรรณาธิการ...

ตัวดีดีค่ะ วันนี้เราพบกันในเดือนธันวาคม เดือนสุดท้ายของปี 2565 อุณหภูมิสูงสุดอยู่ในช่วง 29-33 องศาเซลเซียส และต่ำสุด 16-24 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนที่ทั่วภาคลดน้อยลงเหลือประมาณ 10 มิลลิเมตร ยกเว้นภาคใต้ยังคงมีฝนประมาณ 40-60 มิลลิเมตร ปริมาณความชื้นสัมพัทธ์ 65 - 75 % สามารถคิดสารส้มดูดศัตรูพืชที่ต้องเฝ้าระวังได้เช่นเคย เพื่อป้องกันความเสียหายของพืชผล ช่วงนี้เป็นระยะมะม่วงออกดอกและติดผล ต้องเฝ้าระวังเพลี้ยจักจั่นมะม่วงซึ่งแพร่ระบาดในอากาศเย็นและมีหมอกตอนเช้า แดดแรงในตอนกลางวัน จึงแนะนำให้เกษตรกรหมั่นสำรวจแปลงอยู่เสมอหากพบเกาะเจ้าทำลายแนะนำให้ป้องกันก่อนเกิดระบาดรุนแรง ภายหลังน้ำลดการใช้สารชีวภัณฑ์สามารถควบคุมศัตรูพืชที่เจ้าทำลายพืชได้ น้ำลด เช่น โรครากเน่าโคนเน่า โรคใบไหม้สีน้ำตาล และหนอนกระทู้ชอนติ่งต่างๆ การวินิจฉัยโรคพืชที่ถูกต้องเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักส่งเสริมการเกษตร หากสามารถวินิจฉัยได้อย่างถูกต้องจะสามารถป้องกันกำจัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ การแยกอากาศเชื้อของพืชที่เกิดจากเชื้อรา แบคทีเรีย หรือการขาดน้ำ ซึ่งสามารถศึกษาได้จากฉบับนี้ การใช้สารเคมีในการกำจัดแมลงศัตรูพืชก็เช่นกัน สำหรับผักและผลไม้ส่งออกยังเป็นที่ยอมรับจากทั่วโลก เนื่องจากสามารถกำจัดแมลงได้เกือบทุกชนิด ทุกระยะการเจริญเติบโต และยังปลอดภัยไม่มีพิษตกค้าง ซึ่งสามารถศึกษาชนิดและวิธีการใช้สารเคมีได้จากฉบับนี้ ในช่วงปลายปีนี้ผลไม้ส่งออกที่สำคัญของประเทศไทยอีกชนิดหนึ่งคือ ลิ้น ซึ่งที่ผ่านมาประสบปัญหาการเจ้าทำลายของโรคและแมลงหลายชนิด การใช้สารเคมีทำให้มีผลตกค้างในผลผลิต หากต้องการผลิตลิ้นปลอดภัยฉบับนี้มีวิธีการป้องกันกำจัดทั้งในระยะก่อนเก็บเกี่ยวและระยะหลังเก็บเกี่ยวมาฝากกันค่ะ คำแนะนำในฉบับนี้หวังว่าจะมีประโยชน์กับเจ้าหน้าที่นักวิชาส่งเสริมการเกษตรและเกษตรกร ทำขสุดนี้ขอให้เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและเกษตรกรทุกท่านเสียใจความพร้อรับมือกับโรคและแมลงในฤดูแล้งที่กำลังจะมาถึง แล้วพบกันใหม่ปีหน้าค่ะ ตัวดีดีค่ะ

คณะทำงาน : นางสาวสุมนา สิมาสุภญ์ นางสินันต์ธร์ จันทร นางชิดชนก ไชยพงษ์ นางสาวเบญจมาภรณ์ ชุ่มจิตร นางสาววรรณา โดกเย็น นางสาวกันยาร อุทัย นางสาวปิรญา เดชคอบุตร นางสาวสุภาพ ปิ่นแก้ว นางสาวอุดมศรี อุ่นโชคดี และนางจันทร์จรัส เกียรติทวีมันคง

ไต้ฝุ่นเฝ้าระวังศัตรูพืช ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๖๕

1

สูงสุด 30 - 32 °C
ต่ำสุด 18 - 20 °C

ปริมาณฝน
น้อยกว่า 10 มม.

ความชื้นสัมพัทธ์
65 - 70%

- ข้าวงู** ระวัง เพลี้ยกระโดดหลังขาว หนอนห่อใบข้าว หอยเชอร์รี่ โรคขอบใบแห้ง
- ข้าวโพด** ระวัง หนอนกระทู้ข้าวโพดลายจุด หนอนเจาะฝัก โรคใบไหม้แผลใหญ่
- ไม้ผล** ระวัง หนอนเจาะลำต้น หนอนกินใบ เพลี้ยแป้ง โรคแอนแทรกคโนส โรคราน้ำค้าง โรครากเน่าโคนเน่า โรคพุ่มไม้กาว
- ผัก** ระวัง หนอนกระทู้ผัก หนอนกระทู้หอม โรคเน่าและใบนิยตระกูลกะหล่ำ

3

สูงสุด 31 - 33 °C
ต่ำสุด 19 - 21 °C

ปริมาณฝน
น้อยกว่า 10 มม.

ความชื้นสัมพัทธ์
65 - 70%

- ข้าวงู** ระวัง เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล หนอนห่อใบข้าว หอยเชอร์รี่ โรคไหม้ข้าว โรคขอบใบแห้ง โรคใบขีดสีน้ำตาล
- ผัก** ระวัง หนอนกระทู้ผัก หนอนกระทู้หอม หนอนใยผัก ค้างคาวคอก
- อ้อย** ระวัง ค้างคาวหนวด หนอนกออ้อย โรคเส้ด้า โรคราสนิม

2

สูงสุด 29 - 31 °C
ต่ำสุด 16 - 18 °C

ปริมาณฝน
น้อยกว่า 10 มม.

ความชื้นสัมพัทธ์
65 - 70%

- ข้าวงู** ระวัง เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล หนอนกอข้าว หอยเชอร์รี่ โรคไหม้ข้าว โรคขอบใบแห้ง
- มันสำปะหลัง** ระวัง เพลี้ยแป้ง โรคใบด่าง โรคโคนเน่าหัวเน่า โรคใบไหม้
- อ้อย** ระวัง ค้างคาวหนวด หนอนกออ้อย โรคใบขาว โรคราสนิม โรคเส้ด้า

4

สูงสุด 31 - 33 °C
ต่ำสุด 21 - 23 °C

ปริมาณฝน
น้อยกว่า 10 มม.

ความชื้นสัมพัทธ์
65 - 70%

- มันสำปะหลัง** ระวัง เพลี้ยแป้ง โรคใบด่าง โรคพุ่มแจ้ โรคโคนเน่าหัวเน่า
- ไม้ผล** ระวัง ค้างคาวหนวดเจาะลำต้น เพลี้ยจักจั่นมะม่วง โรครากเน่าโคนเน่า โรคใบติดหรือใบไหม้ โรคใบจุดสาหร่าย โรคราดำ
- มะพร้าว** ระวัง หนอนหัวดำ แมลงดำหนาม ค้างคาวแรด ค้างคาววง
- ยางพารา** ระวัง ปลวก โรคใบร่วงชนิดใหม่ของยางพารา โรคใบร่วง

5

สูงสุด 31 - 33 °C
ต่ำสุด 22 - 24 °C

ปริมาณฝน
40 - 60 มม.

ความชื้นสัมพัทธ์
70 - 75%

- ปาล์มน้ำมัน** ระวัง หนอนปลอกเล็ก ค้างคาวหลาย โรคลำต้นเน่า โรคทะลายเน่า โรคใบจุด
- มะพร้าว** ระวัง หนอนหัวดำ แมลงดำหนาม ค้างคาวแรด ค้างคาววง
- ไม้ผล** ระวัง หนอนเจาะลำต้น หนอนเจาะผล โรครากเน่าโคนเน่า โรคใบจุดสาหร่าย
- ยางพารา** ระวัง ปลวก โรคใบร่วงชนิดใหม่ของยางพารา โรคใบร่วง โรครากขาว โรคราแป้ง โรคเส้นดำ

สารรมที่ใช้ในการกำจัดแมลงศัตรูพืชกักกัน สำหรับผักผลไม้และไม้ดอกเพื่อการส่งออก

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศผู้ส่งออกพืชผัก ผลไม้ และไม้ดอกชนิดต่าง ๆ ซึ่งมักพบปัญหาการปนเปื้อนของแมลงศัตรูพืชกักกันหลายชนิด เช่น เพลี้ยไฟ แมลงหวี่ขาว และแมลงวันทอง การกำจัดแมลงศัตรูพืชกักกันเพื่อการส่งออกที่ได้การยอมรับจากทั่วโลก คือ การใช้สารรม (fumigant) เนื่องจากมีประสิทธิภาพในการกำจัดแมลงเกือบทุกชนิด และทุกระยะการเจริญเติบโต วิธีการไม่ยุ่งยาก และมีความปลอดภัยเนื่องจากไม่มีพิษตกค้าง แต่ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำการใช้อย่างเคร่งครัด

ชนิดของสารรมที่ใช้ในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชกักกัน มีดังนี้

สารรมเมทิลโบรไมด์ (METHYL BROMIDE : MB) เป็นสารรมที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก โดยสารชนิดนี้สามารถนำมาใช้ในการกำจัดแมลงในธัญพืช พืชผักและผลไม้หลายชนิด เช่น ข้าว ถั่วลิสง มังคุด และ หน่อไม้ฝรั่ง แต่สารเมทิลโบรไมด์มีผลต่อสภาพแวดล้อมเนื่องจากทำลายบรรยากาศชั้นโอโซนตามที่พิธีสารมอนทรีออลกำหนดให้ยกเลิกการใช้ยกเว้นการรมเพื่อการส่งออกและกักกันพืช จึงมีความจำเป็นต้องหาสารชนิดใหม่ ๆ มาทดแทน

สารรมฟอสฟีน (PHOSPHINE : PH) ปัจจุบันถูกนำมาใช้ทดแทนสารเมทิลโบรไมด์ทั่วโลก โดยสารชนิดนี้อยู่ในรูปของสารประกอบฟอสไฟด์ในรูปแบบที่นิยมใช้คือ แบบเม็ด (tablet และ pellet) แต่เนื่องจากต้องใช้เวลาในการรมนาน 7-10 วัน จึงมีการนำสารฟอสฟีนในรูปแบบก๊าซมาใช้หรือนำสารฟอสฟีนในรูปแบบก๊าซมาผสมกับคาร์บอนไดออกไซด์หรือไนโตรเจน แล้วนำมาบรรจุในรูปแบบถังเหล็กแรงดันสูง ทำให้สามารถลดระยะเวลาการรมได้ และยังคงมีประสิทธิภาพในการกำจัดแมลง มีชื่อการค้า ได้แก่ สารรมเวเปอร์ฟอส (VAPORPH3OS®) สารรมฟริซิน (FRISIN®) และสารรมอีโคฟุ่ม (ECO2JUME®)

สารรมเอทิลฟอร์มิก (ETHYL FORMATE : EF) เป็นสารจากธรรมชาติที่พบได้ในหลายพืช เช่น องุ่น แอปเปิ้ล ข้าวสาลี ข้าว น้ำมันหอมระเหยของหญ้า และยังพบได้จากเนื้อสัตว์และชีส ทำให้สารชนิดนี้มีความปลอดภัยค่อนข้างสูง ไม่มีพิษตกค้าง และสามารถกำจัดแมลงได้ในระยะเวลาสั้น เช่น กำจัดเพลี้ยไฟและไรแมงมุมสองจุด ใช้ระยะเวลาในการรมเพียง 60 นาที จึงสามารถนำมาใช้กับแมลงศัตรูพืชกักกันได้ แต่ข้อจำกัดของสารชนิดนี้ คือ เป็นสารที่ติดไฟได้ถ้าใช้ความเข้มข้นสูง ดังนั้น จึงมีการลดความเข้มข้น โดยการนำไปผสมกับสารชนิดอื่น ข้อดีคือใช้ระยะเวลาในการรมสั้นและปลอดภัย สารชนิดนี้สามารถนำมาใช้กับผลผลิตทางการเกษตรได้หลายชนิด เช่น สตอเบอร์รี่ องุ่น ส้ม ถั่วลิสง สับปะรด ผัก ผลไม้แห้ง ยาสูบ และถั่ว มีชื่อทางการค้า ได้แก่ สารรมเวเปอร์เมท (VAPORMATE®) เป็นสารรมที่เป็นส่วนผสมของเอทิลฟอร์มิก 16.7% กับ คาร์บอนไดออกไซด์ 83.3%

การใช้ชีวภัณฑ์ควบคุมศัตรูพืชในข้าวหลังน้ำลด

ในเดือนสิงหาคม-ตุลาคม ที่ผ่านมามีฝนตกหนักทำให้เกิดน้ำท่วมขังในหลายพื้นที่ ส่งผลทำให้พื้นที่การเกษตรได้รับความเสียหาย ทั้งพื้นที่นาข้าว พืชไร่ พืชผัก และไม้ผลต่าง ๆ เมื่อน้ำท่วมขังเป็นเวลานานอาจทำให้สภาพดินเปลี่ยนแปลง การเกิดโรคพืช และแมลงศัตรูพืชตามมา ดังนั้นหลังน้ำลดจำเป็นต้องฟื้นฟูเตรียมความพร้อม ในการรับมือและแก้ปัญหาดังกล่าว โดยเฉพาะปัญหาโรคพืชที่มีเชื้อสาเหตุมาจากเชื้อรา เช่น โรครากเน่า โคนเน่า โรคไหม้ข้าว เป็นต้น

การใช้ชีวภัณฑ์ควบคุมศัตรูพืชหลังน้ำลด คือ ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากสิ่งมีชีวิตที่ใช้ควบคุมศัตรูพืช เช่น แมลงศัตรูธรรมชาติ และเชื้อจุลินทรีย์นำมาใช้ควบคุมศัตรูพืชที่เข้าทำลายพืชหลังจากน้ำลด ซึ่งมีความปลอดภัยต่อเกษตรกรผู้ใช้ ผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม

โรคไหม้ (Blast Disease) : เกิดจากเชื้อรา ลักษณะเป็นแผลจุดสีน้ำตาลคล้ายรูปตา มีสีเทาอยู่ตรงกลางแผล แผลสามารถขยายลุกลามและกระจายทั่วบริเวณใบ ถ้าอาการรุนแรงต้นข้าวจะแห้งพุ่มตายทั้งแปลง เป็นโรคที่มีความสำคัญทำความเสียหายให้กับข้าวตั้งแต่ระยะกล้า ระยะแตกกอ และระยะออกรวง

การใช้ชีวภัณฑ์ควบคุมโรคไหม้ข้าว

โดยแช่เมล็ดพันธุ์ข้าวป้องกันการเกิดโรคด้วยเชื้อราไตรโคเดอร์มา โดยใช้เชื้อราที่ผลิตบนเมล็ดธัญพืช ในอัตราเชื้อราไตรโคเดอร์มา 1 กิโลกรัม ผสมน้ำ 100 ลิตร กรองเอาเฉพาะส่วนที่เป็นน้ำสปอร์ นำแช่เมล็ดข้าว 100 กิโลกรัม ที่แช่น้ำมาแล้ว 1 - 2 คืน เป็นเวลาครึ่งชั่วโมง ก่อนนำไปหว่าน

หนอนกระทู้กล้า เป็นหนอนผีเสื้อกลางคืน ทำลายข้าวระยะกล้า โดยหนอนเข้าทำลายเป็นกลุ่มและอพยพเป็นกลุ่มคล้ายกองทัพ การทำลายจึงรวดเร็วและเกิดความเสียหายเป็นวงกว้าง

หนอนกระทู้คอรวง หรือหนอนกระทู้ควายพระอินทร์ พบการระบาดมากหลังน้ำท่วมหรือฝนตกหนัก การทำลายเสียหายรุนแรง โดยเข้าทำลายข้าวช่วงกลางคืนหรือตอนพลบค่ำถึงเช้ามืด กลางวันจะหลบอาศัยใต้ใบหรือโคนต้นข้าว หรือหลบตามวัชพืชตระกูลหญ้า

การใช้ชีวภัณฑ์ควบคุมหนอนกระทู้กล้า หนอนกระทู้คอรวง

- พันด้วยเชื้อแบคทีเรียบาซิลลัส ทูริงเยนซิส สายพันธุ์เคอร์สตาที ในอัตราตามคำแนะนำในฉลาก ลงบนต้นข้าว ถ้าหนอนมีปริมาณไม่มากสามารถปล่อยศัตรูธรรมชาติควบคุม เช่น มวนพิฆาต มวนเพชฌฆาต แมลงหางหนีบ และแตนเบียนชนิดต่างๆ ได้

เตือนการระบาดของเพลี้ยจักจั่นมะม่วง

เตือนภัยเกษตรกรผู้ปลูกมะม่วงทุกภาคของประเทศไทยในระยะออกดอกและติดผล ระวังการระบาดของเพลี้ยจักจั่นมะม่วง เนื่องจากสภาพอากาศในช่วงนี้อากาศเย็นและมีหมอกในตอนเช้า แดดแรงในตอนกลางวัน เหมาะต่อการแพร่ระบาดของเพลี้ยจักจั่นมะม่วง ดังนั้น เกษตรกรควรหมั่นสำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ หากพบการเข้าทำลายให้ดำเนินการควบคุมและป้องกันกำจัดก่อนเกิดการระบาดรุนแรง หรือสามารถขอคำแนะนำได้ที่เจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรอำเภอ หรือสำนักงานเกษตรจังหวัดใกล้บ้าน

ชื่อวิทยาศาสตร์ : 1. *Idioscopus clypealis* (Lethierry)
2. *Idioscopus niveosparsus* (Lethierry)

วงศ์ : Cicadellidae
อันดับ : Hemiptera

ลักษณะอาการและการเข้าทำลาย

ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยทำลายใบอ่อน ช่อดอก ก้านดอก และยอดอ่อน โดยจะดูดน้ำเลี้ยงจากช่อดอก ทำให้ช่อดอกแห้งและดอกร่วง ติดผลน้อยหรือไม่ติดผล ระหว่างที่ดูดกินน้ำเลี้ยงจะถ่ายมูลมีลักษณะเป็นของเหลวเหนียว ๆ คล้ายน้ำหวานเรียกว่า Honey dew หรือมูลหวาน ติดตามช่อดอก ใบ และรอบ ๆ ทรงพุ่ม มูลน้ำหวานนี้เป็นอาหารของราดำ ทำให้ราดำเจริญเติบโตปกคลุมใบ ช่อดอก ซึ่งมีผลกระทบต่อสารสังเคราะห์แสง ใบอ่อนที่ถูกดูดน้ำเลี้ยง (โดยเฉพาะระยะใบเปสลาด) จะมีดงอโค้งลง ด้านใต้ใบจะมีอาการปลายใบแห้ง พบการระบาดอยู่ทั่วไปทุกแห่งที่ปลูกมะม่วงและพบได้ตลอดทั้งปี แต่ปริมาณประชากรของเพลี้ยจักจั่นเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงมะม่วงออกดอก ระหว่างเดือนธันวาคมถึงมกราคม ซึ่งปริมาณแมลงจะสูงขึ้นเรื่อย ๆ จากระยะดอกตูมและมีปริมาณสูงสุดเมื่อดอกใกล้บาน และลดลงเมื่อมะม่วงเริ่มติดผล

วิธีการป้องกันกำจัด

1. ตัดแต่งกิ่งภายหลังเก็บผลผลิต ช่วยลดที่หลบซ่อนของเพลี้ยจักจั่นมะม่วง ทำให้การพ่นสารฆ่าแมลงมีประสิทธิภาพ
2. ใช้กับดักแสงไฟ ดักตัวเต็มวัยที่บินมาเล่นไฟ
3. พ่นด้วยสารกำจัดแมลง ได้แก่ ฟลูราติฟูโรน 20% SL อัตรา 30 มิลลิลิตร หรือไดโนทีฟูแรน 10% SL อัตรา 10 มิลลิลิตร หรือแลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตร หรืออิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 5 กรัม หรือไพมีทรอซัน 50% WG อัตรา 20 กรัม หรือบูโพรเฟซิน 40% SC อัตรา 10 มิลลิลิตร หรือฟลอร์นิคามิด 50% WG อัตรา 4 กรัม หรือไทอะมีทอกแซม 25% WG อัตรา 2.5 กรัม หรืออะซีทาไมพริด 20% SP อัตรา 3 กรัม โดยเลือกสารชนิดใดชนิดหนึ่งผสมน้ำ 20 ลิตร พ่นให้ทั่ว เมื่อสำรวจพบเพลี้ยจักจั่นมะม่วงมากกว่า 4 ตัวต่อช่อดอก และพ่นซ้ำตามความจำเป็น พ่นให้ทั่วลำต้น เพื่อป้องกันตัวเต็มวัยเคลื่อนย้ายไปหลบซ่อนบริเวณที่พ่นสารไม่ถึง
4. ใช้น้ำฉีดล้างช่อดอกและใบ เพื่อช่วยแก้ปัญหาช่อดอกและใบจากโรคราดำ ถ้าแรงอัดฉีดของน้ำแรงพอก็ช่วยให้เพลี้ยจักจั่นมะม่วงในระยะตัวอ่อนกระเด็นออกจากช่อดอกได้ ต้องระมัดระวังอย่าให้กระแทกดอกมะม่วงแรงเกินไป เพราะอาจทำให้ดอกหรือผลที่เริ่มติดร่วงได้

วินิจฉัยอาการเหี่ยวใน พริก

อาการเหี่ยวของพริก เกิดขึ้นได้จากหลายสาเหตุ ได้แก่ เชื้อรา เชื้อแบคทีเรีย รวมไปถึงการขาดน้ำ ซึ่งลักษณะอาการผิดปกติที่เกิดขึ้นอาจสร้างความสับสนในการวินิจฉัยหาสาเหตุได้

โรคเหี่ยวเหลืองที่เกิดจากเชื้อรา (*Fusarium wilt*)

สาเหตุ เชื้อรา *Fusarium oxysporum* f.sp. *capsici*

ลักษณะอาการ

ใบพริกส่วนล่างหรือใบแก่เปลี่ยนเป็นสีเหลือง และค่อยๆ เหลืองขึ้นมาส่วนบน เนื่องจากเชื้อราเข้าทำลายเนื้อเยื่อรากและโคนต้น จนเน่าเป็นสีน้ำตาล จากนั้นจะเริ่มแสดงอาการเหี่ยวที่ยอด ใบ ดอก และผลอ่อนร่วง และยืนต้นตายใน 1-2 สัปดาห์

ภาพ : กรมวิชาการเกษตร

โรคเหี่ยวเขียวที่เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย (*Bacterial wilt*)

สาเหตุ เชื้อแบคทีเรีย *Ralstonia solanacearum*

ลักษณะอาการ

ใบอ่อนหรือยอดเกิดอาการเหี่ยวเฉพาะเวลากลางวันที่อากาศร้อนจัด และกลับมาปกติในเวลาค่ำที่อากาศเย็น จากนั้นเหี่ยวเพิ่มขึ้นลงมาด้านล่างจนทั่วทั้งต้นและเหี่ยวอย่างถาวรโดยที่ใบยังคงเขียวอยู่ ระบบรากและท่อลำเลียงถูกทำลายเป็นสีน้ำตาล เมื่อถอนต้นขึ้นมาพบว่ารากเกิดอาการเน่า

ภาพ : สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง

ข้อสังเกต

- 1 โรคเหี่ยวที่เกิดจากเชื้อราทำให้ต้นพริกเหี่ยวพร้อมกับเนื้อเยื่อท่อลำเลียงเกิดรอยแผลเน่าสีน้ำตาล อาการเหี่ยวพัฒนาขึ้นไปตามระยะเวลาที่เชื้อเข้าทำลาย โดยไม่มีการฟื้นตัว
- 2 โรคเหี่ยวที่เกิดจากเชื้อแบคทีเรียอาการเหี่ยวมักฟื้นตัวในเวลากลางคืน เมื่อตัดลำต้นออกตามขวาง แฉในน้ำใสประมาณ 5-10 นาที พบเมือกสีขาวขุ่น (bacterial ooze) ไหลออกมาเป็นสาย
- 3 อาการเหี่ยวจากการขาดน้ำ ต้นพริกจะสามารถฟื้นตัวเมื่อได้รับน้ำตามปกติ (หากยังไม่ถึงจุดเหี่ยวถาวร)

เกษตรกรร่วมใจ ผลิตส้มปลอดภัย

Safe use Safe Orange

ส้มเขียวหวานเป็นผลไม้ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศไทย และเป็นที่ยอมรับบริโภคกันอย่างแพร่หลาย มีพื้นที่ปลูกทั้งหมด 128,046 ไร่ แหล่งเพาะปลูก ที่สำคัญ ได้แก่ เชียงใหม่ สุโขทัย กำแพงเพชร แพร่ และ เชียงราย โดยผลผลิตออกสู่ตลาดมากในช่วงเดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนกุมภาพันธ์ ผลผลิตที่ได้ในปี 2564 มีปริมาณถึง 259,354 ตัน โดยตลาดส้มที่สำคัญในประเทศ คือ ตลาดไท เป็นตลาดส้มขนาดใหญ่ รองรับผลผลิตส้มไทยทุกสายพันธุ์ จากทั่วทุกภูมิภาค ของประเทศ แต่ปัจจุบันการปลูกส้มของเกษตรกรต้องประสบปัญหาการทำลาย ของโรคและแมลงศัตรูมากมายตลอดฤดู เกษตรกรจึงใช้สารเคมีป้องกันกำจัด ศัตรูพืชจำนวนมาก ซึ่งหากเกษตรกรยังขาดความรู้ความเข้าใจในการป้องกันกำจัด และการใช้สารเคมีที่ถูกต้อง จะทำให้ได้รับอันตรายจากการใช้ เกิดสารตกค้างใน ผลผลิต ไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค และส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ดังนั้น หากต้องการผลิตส้มปลอดภัยควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

ระยะก่อนเก็บเกี่ยว

ป้องกันกำจัดศัตรูพืช โดยวิธีผสมผสาน (IPM)

- ใช้ต้นพันธุ์ส้มปลอดโรค
- ดูแลบำรุงต้นส้มให้สมบูรณ์ แข็งแรง

- ใช้ชีวภัณฑ์
ควบคุมศัตรูพืช
เพื่อลดการใช้สารเคมี

- ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช
อย่างถูกต้องและปลอดภัย
ตามคำแนะนำ

ระยะเก็บเกี่ยว

- เว้นระยะการเก็บเกี่ยว
หลังการใช้สารเคมี
ตามคำแนะนำ

- ตรวจวิเคราะห์
สารตกค้างก่อน
เก็บเกี่ยวผลผลิต

